

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України про внесення змін до статті 146 Сімейного кодексу України (щодо визначення імені дитини) (реєстр. № 3881 від 14 січня 2014 року)

Комітет з питань правової політики на засіданні 26 лютого 2014 року (протокол № 21) розглянув на відповідність Конституції України проект Закону України про внесення змін до статті 146 Сімейного кодексу України (щодо визначення імені дитини) (далі – Законопроект) (реєстр. № 3881 від 14 січня 2014 року), поданий народними депутатами України Мисиком В.Ю., Палатним А.Л. та Тедєєвим Е.С.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект спрямовано на захист прав дитини при визначенні її імені.

Для досягнення мети авторами пропонується доповнити статтю 146 Сімейного кодексу України положеннями, відповідно до яких ім'я дитини повинно відповідати її статі та не може складатися з назв неживих предметів, вигаданих персонажів, географічних назв, флори та фауни, титулів, хвороб, одночасним поєднанням букв, символів або (та) цифр, абревіатур. Також Законопроектом передбачається, що в разі відмови органів реєстрації актів цивільного стану в присвоєнні дитині імені, що не відповідає вказаним вимогам, батьками (або одним з батьків) може бути подана скарга до органу вищого рівня або до суду

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

За Основним Законом України (частина третя статті 51) дитинство охороняється державою.

В Загальній декларації прав людини ООН (частина друга статті 25) зазначено, що діти мають право на особливе піклування і допомогу.

Конвенція про права дитини (частина друга статті 3), ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, зобов'язує держав-учасниць забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом, і з цією метою вживають всіх відповідних законодавчих і адміністративних заходів.

Конституцією України (пункт 6 частини першої статті 92) передбачено, що засади охорони дитинства визначаються виключно законом. Прийняття законів Основний Закон України відносить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону України про внесення змін до статті 146 Сімейного кодексу України (щодо визначення імені дитини) (реєстр. № 3881 від 14 січня 2014 року), поданий народними депутатами України Мисиком В.Ю., Палатним А.Л. та Тедєєвим Е.С., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

В.В. Писаренко